

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Sacrificio Missæ Expedite Celebrando Libri III

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1661

Super illud (Ac similiter &c.) ubi prohibetur ne Sacerdos retenta parte
eleemosinæ Missam, alteri celebrandam committat §. 5.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41878

§. V.

*Super illud §. primum. 10. Ac
similiter, &c.*

Vbi

*Prohibetur, ne Sacerdos retenta par-
te elemosynæ, Missam alteri ce-
lebrandam commit-
tat.*

1. Sacerdos cum receperit à Fi-
deli argentum integrum, ut
Missam pro illo celebret, dat argen-
tum medium Petro similiter Sa-
cerdoti, ut sui loco satisfaciatur; me-
dium vero sibi retinet; potestne id
licite efficere? Decernit Sacra Con-
gregatio supra §. 1. numer. 10. non
posse.

2. Et quia dubitatum fuit: An sal-
tem possent Rectores Ecclesiæ ali-
quid sibi retinere pro expensis ne-
cessariis, vino, cera, Hostia, Para-
mentis,

mentis, & similibus. Respondit ibidem n. 36. posse Rectores Ecclesiæ pauperis, non veto ejus, quæ sufficientes habet redditus: advertitq; ne plus justo excedant hæ expensæ, & nihilominus, his deductis, curandum esse tot celebrari Missas, quot fuere præscriptæ ab offerentibus elemosynam.

3. Rursus fuit dubitatum, An Beneficiatus, qui potest per alium celebrare teneatur huic alii dare stipendium ad rationem Beneficii. Respondit num. 37 satis esse, si det elemosynam congruam secundum morem Regionis, si aliud in fundatione cautum non fuerit.

4. Denique. An ille, cui datur stipendium manuale majus solito, pro Missa, debeat totum dare alteri, cui fortè illam celebrandam committit. Respondit ibidem n. 38, debere totum dare.

5. Vides discrimen? Id, quod concessum est Beneficiario, habenti forte pingues redditus pro onere Missæ.

re Missarum, negatur recipienti
 eleemosynam manualementem pro Mis-
 sis. Et quidem merito, nam huic
 Fideles totam eleemosynam dant
 pro ipsa Missa; ibi Fundatores dant
 etiam pro ipsa commodiore susten-
 tatione Beneficiarii, ut alacrius ser-
 viat, &c.

6. Quæres: recipientis eleemosy-
 nam manualementem, si non servet hoc
 Decretum, peccatne mortaliter?
 Respondeo cum Peyrino, & alios
 firmare, quia tam subtilis distinctio
 Sacrae Congregationis, in re tam
 gravi, id eam serio intendisse, de-
 monstrat, b Alios negare, quia in
 Decreto huius rei nulla adsunt ver-
 ba indicantia culpam mortalem, &
 ex alio capite nulli tunc fit injuria,
 non Sacerdoti celebranti, quia sti-
 pendium minus voluntariè, ut sup-
 ponimus, acceptat; non petenti
 Missam, jam enim illa pro ipso ce-
 lebratur.

An

a Peyr. constit. 9 Urbani VIII. §. 4. b
 Bordonius res. 26 n. 28.

*An alii, præter Rectores Ecclesie, possint
retinere expensas pro vino, cera,
Ministro, paramentis,
&c.*

7. **S**ED adhuc dubitabis Primo,
An sicuti Rectori Ecclesie
pauperis conceditur, posse re-
tinere prædictas expensas, ita pos-
sit Sacerdos legatarius; qui non sit
Rector Sacerdos v. g. cui relictum
fuit annuum legatum pro celebra-
ndis Missis, potestne exposcere
aliquid plus, ut faciat dictas expen-
sas?

8. Idem quaeritur in eleemosy-
nis manualibus; potestne exposcere
Sacerdos aliquid plus (sed rationa-
bile) quo satisfaciat Ministro in-
servienti, vel insumat pro cera, vi-
no, &c.

9. Respondeo utrumque posse,
a juxta dicta v. 2. quia nemo cogitur
insumere de suo in gratiam alterius,
id est

a March. de ord. tr. 7 p. 2. c. 18. n. 26.

id tamen non consulerem divitiis,
quia sapit indignam avaritiam. Cō-
firmatur Responsio, quia merito
alicubi, taxantur hæ expensæ sepa-
ratim ab ipsius Missæ stipendio, ut
vidimus supra.

*An Capellanus, vel legatarius pinguis
retinere possit partem sti-
pendij?*

I. **D**ubitabis Secundo, An quod
concessum est num. 3. Benefi-
ciato, concedatur Capel-
lano, vel legatario pingui? Respon-
deo affirmativè, a modo det justum
stipendium alteri, licet enim Sacra
Congregatio meminerit solius Be-
nificiati, cum eadem sit ratio in-
cluduntur ceteri similes, sive sint
principales, sive subrogati, quia
subrogatum sapit naturam ejus, in cu-
jus locum subrogatur, modò non sit
elec-

a Delugo de Euch. d. 21. sec. 2. n. 30.
Aloys. Ricc. in decis. p. 2. decis. 219, n. 3.
citans Sotum, Navarr. Bejan.

elemosyna manuelis, ut ibidem dictum est.

11. Rogas, Quantum est hoc iustum stipendium? Quantum lex Diocesana taxavit, quod apud nos esse verè unum Iulium pro una Missa feriat, & circiter duplicatum pro festiva supra diximus. Quod si alicubi taxatum non fuerit, illud erit iustum, quod fuerit communi consuetudine introductum, in quo casu (sicuti accidit in rerum pretiis non taxatis erit, reperire summum, medium, infimum, & Beneficiarius non obligabitur, in prædicto casu, nisi infimum dare, jam enim hoc iustum stipendium est.

An quilibet alius possit alteri committere Missam, retenta parte stipendii.

12. **D**Vbitabis Tertio. An in aliquo tandem casu id alicui Sacerdoti liceat in manualibus elemosynis? Respons.
a Supra c. §. 1. n. 2. & §. 3. n. 35.

Respondeo, quamvis id absolute
Congregatio neget, ut vidimus
n. 4. adhuc tamen tres Exceptio-
nes, seu Declarationes admitti de-
bent.

Prima est. Si alicubi hoc Decre-
tum non sit acceptatum, quæ est
communis doctrina in legibus po-
sitivis. Id, quod hic inducere vo-
lui, quia Marchinus a ait se audi-
visse, in multis Italiæ locis, & Ro-
mæ, in multis Collegiatis, hoc
Decretum, quoad hanc partem,
non servari.

13. Secunda. Si ego Sacerdos
recipi liberaliter à Petro pro una
Missa unum v.g. aureum, pingue
scilicet stipendium, si Petrus dedit
præcisè, & simpliciter pro Missa, ita
ut liberalitas exercita fuerit, in fa-
vorem, ut ita dicam, Missæ, ipsius-
que obsequium, certè non b possem
dare alteri Sacerdoti celebraturo

R r pro

a March. de ord. 87. 3 p. 2. cap. 32.
num. 8. fin. b Diana p. 2. tra 7. 14. res.

12.

pro eodem Petro unum Julium, iustum scilicet stipendium, quodque superest, mihi retinere: at si fuit, ex liberalitate, circa meam personam, quia sum illius amicus, vel quia sum pauper, &c. utique possem. *a* Ratio est, quia in priori casu stipendium fuit pro Missa, quod stipendium integrum debet dari ex Sacra Congregatione, in posteriore, non fuit pro Missa, sed pro alio titulo.

14. Tertia. Si Sacerdos, cui ego committo Missam celebrandam, sit expressè contentus modica parte, etiam infra infimum stipendium, meliore parte mihi relicta, in rigore possum *b* modicam illam partem ei dare. Ratio est, quia, sicuti potest mihi talis Sacerdos gratificari, dicendo pro mea commissione Missam sine ullo stipendio (neque id prohibuit umquam Congregatio, quia id est mera liberalitas Sacerdotis) ita & potest mihi gratificari,

con-

*a Aloys. Ric. in decis. p. 3. decis 219.
2. 3. b Aloys. Ric. ibidem finis.*

condonando partem, quæ est adhuc partialis liberalitas.

14. Dixi (in rigore) nam sunt duo omnino Scopuli timendi Alter: ne Sacerdos ille metu, vel alio simili affectu ducatur ad id: quasi timeat, ne inveniat in posterum eleemosynas pro Missis, nisi nunc condonet partem, jam enim tunc non esset ex liberalitate. Alter, ne tali modo in periculum incidas sordidæ negotiationis.

16. Denique, quod hætenus diximus, tum de prohibitione, tum de ejus exceptionibus, puto probabile esse, extendi etiam ad Parochos, seu ad Collectores Missarum, qui plura stipendia congregant, & deinde inter Sacerdotes stipendiarios distribuunt. Ratio est, quia quamvis hi non suscipiant onus dicendi Missas, unde videantur a saltem pro labore colligendi, & distribuendi posse sibi aliquid retinere, ni-

R r 2

hilo-

a Sum. de Sacr. dub. 80. sec. 3 §. Hac
pari occasione.

hilominus quia adhuc hæc eleemosyna datur pro Missis, debet, secundum hoc Decretum, integrè dari Missam celebranti, nisi adsit, ut dictum est, aliqua ex dictis tribus exceptionibus.

Sed certè, quia Decretum hoc solum dirigitur ad Sacerdotes ibi: *Prohibet Sacerdoti, ne parte Eleemosyna retenta, &c.* non audeo condemnare ejusmodi Collectores, & Sacristas (etiam si sint Sacerdotes, sed non ut talibus assignetur eleemosyna, hoc est, ut ipsi Missas celebrent, sed ut celebrandas eas curent) si moderatam pro labore mercedem ex datis pro Missa suscipiant. Ratio est, quia cum prohibitio sit odiosa, est restringenda ad solum expressè prohibitos, prohibiti autem sunt solum Sacerdotes, quibus eleemosyna datur pro Missis, quæ ab ipsis sint celebrandæ. Certi ergo servant id, ad quod obligantur jure naturæ.

Ad idem reducitur, si quis, cum
sic

se procurator, ut certum v. g. Missæ
celebrentur, quæ Missæ in hac Vr-
be solent dici, exempli g. pro du-
centis Julis, si quis, inquam, per
industriam suam mittat, sed eat ad
aliam Urbem, ubi iurat expostula-
tum tempus, dicantur pro cen-
tum Julis: puto enim non esse im-
probabile, posse talem procurato-
rem retinere sibi alios centum. Ra-
tio est, quia sumi potest paritas à
seruo, qui per extraordinariam in-
dustriam (nam ad ordinariam, &
moralem obligatur ex ipso famu-
latu) per suum laborem emit res
minoris, quam valeant communi-
ter in foro: potest enim retinere,
quod superest, utpote fructum suæ
industriæ, pari ergo modo in casu
nostro.

Illud tamen per diligentem in no-
stro casu notandum est, id non pos-
se fieri, quando ex circumstantiis
animadvertetur dantem elee-
mosinam non voluisse solum ipsum
Missarum numerum, sed voluisse

Rr 3

bene-

benefacere loci Sacerdotibus, vel
honorare Ecclesiam, vel quid simi-
le, ut ex se patet.

§. VI.

*Super illud §. primum II. Præterea,
ne in Ecclesiis, &c.*

*Vbi precipitur, ut Mobilia relicta pro
Missis perpetuis, quamprimum inue-
stiantur in bonis immobilibus
fructiferis.*

Licet hoc Decretum primo aspe-
ctu videatur explicatione non
indigere, involvit tamen difficul-
tates non contemnendas.

*An Decretum hec loquatur de non-
dum acceptatis?*

2. **D**Vbitabis enim Primo. An si
cui Ecclesiæ relinquatur a-
liquod mobile, pro onere
Missæ perpetuæ, sed nondum Ec-
clesia